

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/298/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218202803
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2218202803.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci žalobcu: COFIDIS SA, sídlo Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, 59866 Villeneuve - d'Ascq, CEDEX 598 66, Francúzska republika, zapísaný v obchodnom registri Obchodného súdu v Lille pod číslom 325 307 106, na území konajúcom prostredníctvom jeho organizačnej zložky COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Eisteinova 11/3677, Bratislava, IČO: 50 595 628, právne zastúpený: URBÁNI & Partners s.r.o., Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, o zaplatenie 9.163,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 2. mája 2019, č.k. 9Csp/82/2018-90, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a výroku o náhrade trov konania ruší a vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8.515 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,11% ročne zo sumy 8.515 eur od 21.08.2017 do 26.12.2017 s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.515 eur od 27.12.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 85,84%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 5, ods. 9, § 54 ods. 1 až 3, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ako aj ust. § 9 ods. 1, 2, ods. 9 a 11, § 11 ods. 1 až 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vecne súd dôvodil, že žaloba bola čiastočne dôvodná. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 9.163,10 eur s príslušenstvom titulom nárokov zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 21817, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 9.579,00 eur za účelom kúpy motorového vozidla a žalovaný sa zaviazal úver splácať v 84 mesačných splátkach po 154,66 eur, splatných vždy k 20. dňu príslušného mesiaca v čase od 20.03.2017 do 20.02.2024. Žalobca uhradil 5 splátok spolu vo výške 785 eur a keďže sa dostal do omeškania so splácaním dlhu, žalobca ho upozornil na úhradu listom zo dňa 09.11.2017, avšak márne, preto žalobca pohľadávku predčasne zosplatnil ku dňu 26.12.2017. Súd konštatoval, že na právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným zmluvou o úvere zo dňa 09.02.2017 je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom

zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu v tom, že ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vykonaným dokazovaním súd ustálil, že zmluva o úvere zo dňa 09.02.2017 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods.2 písm. l) zák. o spotrebiteľských úveroch, preto je nutné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Ustanovenie o nutnosti uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkoch, prípadné poradie v ktorých sa budú splátky priradovať k jednotlivým neplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia, nie je svojvoľné ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal v nich zorientovať, pričom nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany záväzkovo - právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Zo základného gramatického výkladu tohto ustanovenia vyplýva požiadavka na to, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala výšku, počet a termíny splátok ako istiny, tak aj úrokov ako aj iných poplatkov aby bolo zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava za istinu, koľko na úroky a koľko na poplatky, čo má pre spotrebiteľa význam, pretože je pre neho výhodnejšie ak sa splátka započítava proporcionálne na všetky zložky a nie napr. v prevažnej miere najprv na úroky a poplatky a až neskôr na istinu. Predložená úverová zmluva takýto rozpis splátok neobsahovala, preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi bolo možné priznať iba právo na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou a vrátenou istinou, teda sumu 8.515,- eur (9.300 - 785) a vo zvyšku bolo treba žalobu zamietnuť. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP a priznal prevažne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu strán v spore.

3. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Mal za to, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyvodený z absencie náležitostí v zmysle ust. § 9 od. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. je nesprávny. Dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, ako aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z ktorých je zrejmé, že doterajšia právna prax vo vzťahu k predmetnej náležitosti úverovej zmluvy je v súčasnej dobe už prekonaná. S poukazom na uvedené má žalobca za to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere jasným a zrozumiteľným spôsobom upravuje údaje o výške, počte a termínoch splátok, ktoré sú obsiahnuté priamo v úverovej zmluve a to v článku I. Nie je tiež pravdou, že by posudzovaná úverová zmluva bola zmluvou spotrebiteľskou, pri ktorej žalovaný nemohol ovplyvniť jej obsah. Žalovaný mal možnosť vyjadriť sa k zmluve a jej jednotlivým zmluvným podmienkam v čase pred uzavretím zmluvy v predzmluvnej fáze, disponoval zmluvou resp. jej návrhom, mohol sa k nemu vyjadriť a zmluvné podmienky individuálne dojednať alebo modifikovať. Ak by s obsahom zmluvy a jej jednotlivých dojednaní nesúhlasil, nevyjadril by súhlas s obsahom svojím podpisom. Treba teda hovoriť o individuálne dojednaných podmienkach, ktoré nemôžu predstavovať neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca je toho názoru, že súd pri rozhodovaní nevychádzal z objektívne zisteného skutkového stavu, v dôsledku čoho nesprávne právne posúdil vec a bez relevantných dôvodov považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodnutie je formalistické, nesprávne a nepreskúmateľné, nakoľko pri posudzovaní žalobcovho nároku súd vôbec nebral do úvahy tvrdenia uvádzané žalobcom a z odôvodnenia rozhodnutia ani nie je zrejmé, ako sa s týmito skutočnosťami vyrovnal. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania alebo aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 9Csp/82/2018 bolo zaplatenie sumy 9.163,10 eur s úrokom vo výške 9,11% ročne zo sumy 9.163,10 eur od 21.08.2017 do 26.12.2017 a

úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 9.163,10 eur od 27.12.2017 do zaplatenia. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi istinu 8.515 eur spolu s úrokom (nesprávne vo výroku označenom ako úrok z omeškania) vo výške 9,11% ročne zo sumy 8.515 eur od 21.08.2017 do 26.12.2017 a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.515 eur od 27.12.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, v časti zvyškového zamietnutia žaloby (výrok II) a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok III).

7. Úlohou odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd dospel k správne právnemu záveru, keď pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. l) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ustálil, že predmetný úver je pre chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, z ktorého dôvodu je potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť.

8. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na už ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý sa nastolenou otázkou opakovane zaoberal (rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018 a pod.), pričom odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v týchto rozhodnutiach.

9. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

10. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernice vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

11. Európsky súdny dvor v rozsudku z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s., proti Kláre Biróovej konštatoval, že: čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 rozsudku), čl. 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 rozsudku), z čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice a čl. 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 rozsudku), pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky, pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto Smernica neupravuje, ak táto Smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 rozsudku), čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 rozsudku).

12. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (pôvodne § 9 ods. 2 písm. k, aktuálne § 9 ods. 2 písm. i), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

14. V úvode všeobecnej časti Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona je svojim obsahom úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľských úveroch a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva. V závere všeobecnej časti Dôvodovej správy sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

15. V Dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti - splácať istinu, úroky a iné poplatky - vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

16. Smernica ako špecifický prameň práva EÚ vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný Smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu Smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok Smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne sudy musia skúmať, či môžu normu práva EÚ transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok Smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákon nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, v opačnom prípade by išlo o výklad contra lege. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným Smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (rozsudok ESD C-212/07).

17. Rozsudok ESD C-42/15 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov SR vyskytujú pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice) obsahovo zodpovedá textu „zmluva o spotrebiteľskom úvere...musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Záverom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (aktuálne písm. l) bolo v rozpore s čl. 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii tohto ustanovenia.

18. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, je potrebné dospieť k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. l) uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby toto ustanovenie sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia odvolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v Dôvodovej správe, ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice.

19. Zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 01.05.2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvencia splátok“. V Dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v citovanom rozsudku Súdneho dvora. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

20. S poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská, s odkazom na aktuálnu judikatúru, podľa názoru odvolacieho súdu potom predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajá za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona, nie je opodstatnený a dôvodný.

21. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia sa potom súd prvej inštancie nezaoberal právnu a vecnou dôvodnosťou žalobcom uplatňovaných úrokov a poplatkov zo spotrebiteľskej zmluvy, a neposkytol tak žalovanému - spotrebiteľovi ex offio súdnu ochranu jeho práv a v tomto smere nevykonal ani potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie veci.

22. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako i v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keď súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované (v danom prípade nevyhnutné) dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, za tým účelom v súlade s ust. § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky komplexne vyhodnotiť a posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne i o nároku na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 a 3 CSP).

24. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).